

Заменик директора руског Савета за спољну политику и одбрану Дмитриј Суслов каже:

„Најважнији задаци и највеће опасности за Русију су у њој самој. Због тога су неопходни модернизација, изградња ефикасног система управе, борба против корупције“.

Први пут у новијој руској историји безбедности земље није дефинисана само на основу спољних опасности и сопствених могућности одбране. То је и логично, сматра стручњак за Русију у Немачком друштву за спољну политику Александар Пар:

„Унутрашњополитички изазови данас су у Русији поново у првом плану. То је и нормално, јер су односи са Западом током последњих месеци, од како је Обама ступио на дужност, побољшани“.

У доктрини национална безбедност Русије дефинише се првенствено у економским и социјалним категоријама. Као релевантни чиниоци наводе се привредни раст, здравство, наука, образовање, култура и квалитет живота. Притом се као амбициозан циљ поставља улазак у светски врх и на овим у Русији проблематичним подручјима.

Као претња националној безбедности помињу се, поред осталог, незапосленост, све већи социјални јаз, пад природног прираштаја и раст цена.

У документу се опширно говори и о сигурном снабдевању енергијом. Москва полази од претпоставке да ће се у свету заштити борба за приступ изворима енергије – у Баренцовом мору, око Антарктика, у Каспијском басену и у средњој Азији.

Пошто се не може искључити ни прибегавање сили у том надметању за изворе енергије то представља и додатну опасност на границама земље. Сопствене резерве сировина помињу се као средство које би требало да приближи Русију њеном циљу – поновном обезбеђивању статуса суперсиле.

Према мишљењу председника Фондације „Петерсбуршка политика“ Михаила Виноградова такве тезе нису у складу са развојем у свету:

„Низ тачака стратегије безбедности већ је превазиђен, поред осталог и заостравање борбе за енергију. Очигледно је да у време пада цена сировина нема таквог заостравања“.

А Александар Пар сматра да документу не би требало придавати претерани значај:

„Такве доктрине – одбрамбене или спољнополитичке – у Русији се релативно често објављују. Реч је о некој врсти конкурентске борбе између различитих институција – Савета безбедности, председникове администрације, институција блиских Кремљу – које објављују такве документе и надају се да ће касније њихови делови бити реализовани“, каже Пар.

У најновијој доктрини безбедности код анализе класичних спољнополитичких тема и безбедности све је мање-више остало на старом. Азијско-пацифичко подручје са Кином за Москву практично не постоји. Спољнополитичку претњу представљају „уобичајено сумњиви“ – САД и НАТО, мада се поименично не помињу.

„Према мом мишљењу у доктрини о безбедности понавља се све што је и раније било познато. Русија се противи ширењу НАТО на исток. Због тога се оштро критикују поједине западне земље, мада се не помињу поименично. Кина се уопште не помиње, мада ће дугорочно постојати и кинеска „опасност“ или „претња“, каже Александар Пар.

Уместо тога оцењује се као „неприхватљиво ширење инфраструктуре НАТО до граница Русије“. Занимљиво је да се НАТО истовремено сматра и као главна спољна претња и као главни партнер у очувању међународне безбедности. О томе Дмитриј Суслов каже:

„НАТО је велики изазов за Русију. Он је њен савезник, јер ради на решавању проблема

који су од животног значаја за безбедност Русије – на пример, у Авганистану. Осим тога, НАТО је један од стубова евроатлантске архитектуре безбедности, одговарало то Русији или не. Ако Русија жели да буде део те архитектуре, мора да унапређује односе са НАТО“, сматра Суслов.

Иако се САД са једне стране виде као главни извор свих опасности, Русија тежи равноправном стратешком партнерству са Америком и жели сарадњу у спречавању ширења нуклеарног оружја и борби против тероризма, каже Александар Пар. О најновијој доктрини о безбедности Пар извлачи следећи закључак:

„Мислим да је у питању међу-документ. Дмитриј Медведев мора да заузме став о спољнополитичким питањима, жели да покаже да контролише ситуацију, да Русија данас нема непријатеља и да он, Медведев, има све могућности да спроведе модернизацију земље без сметњи из иностранства“, каже Александар Пар.

(Deutsche Welle)